

Шарпацька Наталія

аспірант

Науковий керівник: д.с-г.н., професор Бахмат О.М.
Подільський державний аграрно-технічний університет
м. Кам'янець-Подільський

Немова Тетяна

к.вет.н., доцент кафедри

Національний університет біоресурсів і природокористування України
м. Київ

ФОРМУВАННЯ ПЕДАГОГІЧНОЇ МАЙСТЕРНОСТІ ВИКЛАДАЧА АГРАРНОГО ЗАКЛАДУ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Розвиток аграрного сектору України на сьогоднішньому етапі зумовлює необхідність посилення вимог до підготовки фахівців цієї галузі. Сучасний аграрій повинен мати глибокі фахові знання у галузі сільського і лісового господарств, ветеринарної медицини, науки, техніки, управління, вміти їх використовувати у практичній діяльності, бути здатним до самоосвіти, саморозвитку, аналізу соціально-економічних явищ, процесів, проблем у суспільстві, усвідомлювати місце, роль і завдання своєї професійної діяльності, володіти високим рівнем загальної культури, відзначатися сформованістю якостей господарника, дослідника або управлінця [1].

Тому, актуальним питанням сьогодення є необхідність реалізації сучасних принципів організації навчального процесу, удосконалення змісту і структури, форм та методів підготовки фахівців шляхом упровадження нових технологій навчання. Рушійною силою цього процесу мають бути викладачі аграрних навчальних закладів вищої освіти, які за рахунок своєї фахової і педагогічної компетентності прямо та опосередковано впливають на стан розвитку аграрного сектору нашої держави.

Педагогічна майстерність викладача аграрного закладу вищої освіти має базуватись на принципах педагогічної освіти. Однак не менше важливим є професіоналізм викладача, що включає високий рівень кваліфікації й професійної компетентності, високу підготовленість до виконання завдань професійної діяльності та проявляється систематичним підвищенням кваліфікації, творчою активністю, здатністю задовольняти зростаючі вимоги суспільного виробництва, особистісним вдосконаленням, що включає самоосвіту й самовиховання [2].

Професіоналізм в педагогічній практиці викладача проявляється у творчій готовності особистості до вирішення майбутніх професійних завдань і формування у викладачів того рівня конкурентоспроможності, що дозволить їм активно включитися в освоєння професійної діяльності.

Показниками професіоналізму викладачів є володіння та дотримання професійних цінностей, засвоєння на високому рівні професійних знань,

способів і дій, професійних “технік” і технологій, прийомів професійного мислення, способів професійної самосвідомості. А також високий рівень академічних знань, ерудованість, глибокі знання педагогіки і психології, сформований індивідуальний стиль професійної діяльності, педагогічні позиції. Критерієм професіоналізму діяльності викладачів є підготовка конкурентоспроможного, грамотного фахівця, який готовий до вирішення майбутніх професійних завдань.

Показником професіоналізму особистості слід вважати сформованість високого рівня особистісних професійно значимих якостей. Відповідно до цього критерію можна визначити основні його показники: високий рівень інтелекту й широкий кругозір; творчість, критичність, самостійність; товариськість, емоційність, емпатія; високий рівень самоконтролю, саморегуляції, самоорганізації, рефлексії; соціальна активність, потреба в самоактуалізації й самореалізації й ін.

Важливо щоб у викладача в процесі професійного становлення сформувалися:

- педагогічна спрямованість;
- педагогічна позиція, яка відповідає еталону особистості й діяльності викладача вищої школи відповідно до сучасних вимог суспільства;
- індивідуальний стиль діяльності, який відображає високий рівень професіоналізму й педагогічної майстерності;
- особистісно-ділові якості – академічні знання, високий рівень самоконтролю, відповідальність, сумлінність, чесність, наявність адекватної самооцінки, креативність, соціально-психологічна компетентність, культура поведінки тощо [3].

В такому випадку, рівень загальної професійної компетентності викладача забезпечує йому можливість значних досягнень у професійній діяльності, особистісного вдосконалення й дозволяє в процесі професійного становлення досягти педагогічної майстерності, яка полягає не просто дохідливому поясненні та зрозумілому викладенні матеріалу, але й у спроможності керувати пізнавальною активністю студентів, спрямовувати її в потрібну сторону та організовувати їх самостійну роботу. За сучасних умов інтенсивного накопичення інформації в суспільстві, навички самоосвіти студентів є необхідною запорукою формування професіоналізму майбутніх фахівців.

Отже, професійна діяльність викладача аграрного навчального закладу вищої освіти, яка охоплює викладацьку діяльність, методичну, виховну та організаційну роботу, ґрунтовні і глибокі знання з фахових дисциплін, педагогіки, психології, сучасних досягнень у цих галузях, досконале володіння педагогічною технікою, методикою навчання і виховання; умінь науково аналізувати педагогічний процес, оптимально організовувати й управляти навчально-виховним процесом, реалізовувати конкретні педагогічні технології забезпечить підготовку високопрофесійних фахівців аграрного напрямку.

Список використаних джерел

1. Полозенко О.В. Організаційно-методичні умови удосконалення педагогічної діяльності викладача вищого аграрного навчального закладу : автореф. дис... на здобуття наук. ступеня канд. пед.наук: 13.00.04. Тернопіль, 2003. 19 с.
2. Лузан П.Г., Полозенко О.В. Удосконалення педагогічної майстерності викладачів вищих аграрних закладів освіти. *Соціалізація особистості*. 2000. Вип. 2. С.144-153.
3. Сидорова К.Г. Особистість викладача як одна з педагогічних умов формування психологічної культури майбутніх керівників. *Проблеми та перспективи формування національної еліти*. 2011. Вип 29 (33). С. 139-147
4. Калошин В. Ф. Самоактуалізація викладача. *Практична психологія та соціальна робота*. 2000. №1. С.7-9.

Шаферівський Богдан

к.с-г.н., доцент кафедри

Карунна Тетяна

к.с-г.н., доцент кафедри

Желізняк Іван

старший викладач кафедри

Полтавська державна аграрна академія

м. Полтава

ІНТЕРАКТИВНІ ТА КООПЕРАТИВНІ НАВЧАЛЬНІ ТЕХНОЛОГІЇ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ ФАХОВИХ КОМПЕТЕНЦІЙ

Все більш гострою стає проблема вдосконалення форм організації процесу навчання, знаходження відповіді на питання "як підвищити ефективність навчального процесу, досягти високого інтелектуального розвитку студентів, забезпечити оволодіння ними навичками саморозвитку особистості". Значною мірою цього можна досягти використовуючи сучасні інноваційні технології, зокрема технології інтерактивного навчання, перетворюючи, таким чином, традиційне заняття в інтерактивне.

Особливістю інтерактивного навчання є підготовка молодої людини до життя і громадянської активності в громадянському суспільстві і демократичній правовій державі. Це вимагає активізації навчальних можливостей студента, замість переказування абстрактної, "готової" інформації, відірваної від їх життя і суспільного досвіду [1, 2, 3, 4].

Для зміцнення контролю над ходом процесу навчання за умов